

трѣби. За да спечели и да натъкми пары-ты, лишява себе отъ много вещи нужны за здравье-то му, за добро-то му живѣнье и за украшенье. Небесна-та сладость отъ истинно-то пріятелство нему е неизвѣстна. Както той никого не обыча, така и него никой не любѣ. Той не слугува никому челоувѣку, освѣнь кога има да ся поползува отъ послуженіе-то: за това и други челоувѣци малко ся грыжжтъ да му створятъ нѣкое послуженіе. Отъ това много пжти сребролюбиви-ти отъ свое-то сребролюбіе падатъ въ несчястіе и сиромашество. «Това, пресъче му рѣчь-тж сосѣдъ Андрей, сознавамся, че не мож ни азъ да го разумѣж. Какъ сребролюбіе-то може да нанесе сиромашіж?»

Какъ? Глядамъ, че трѣбва да ся обяснж пѣдобрѣ. Не помнишь ли банкыра (сарафина) Кыріака, комуто кжща-та бѣ тамо долѣ при старый Пазаръ? Какъ да го не помнишь, като нѣма още пѣлно пять годинъ отъ какъ е умрѣлъ. Той на старость не бѣ ли чрезмѣрно сребролюбивъ, и не бѣ ли ся обогатилъ доволно много, като наслѣди бабж си? А пакъ умрѣ въ крайно сиромашество. Отъ кждѣ произлѣзе това?

— Не сжмъ чюль да му ся е случило никакво несчястіе особено.

— И азъ не сжмъ. Знаж обаче, че сребролюбіе-то му го докара до такжвж сиромашіж. За да спечели съ пары-ты, които получи въ наслѣдство,